

FEDEA eta EKINTZA

Helder Cámara, Erromako Sinodora

Datorren udazkenean Erroman egingo den Sinodorako hautatua izan da Helder Cámara, Recife-ko artzapezpikua. Brasilgo Apezpiku Elkargoak* hiru ordezkari bidaliko ditu hara, botu bidez aukeratuak. Hauen artean lehena Lorscheider artzapezpikua izan da (Elkargoaren buruzagia). Bigarrena São Pauloko Arns (berau ere Cámara bezainbat aurrerazalea), eta hirugarrena Helder Cámara bera. Pozteko da benetan, honelako gizon ausart* eta irekiak ere Sinodoan ikustea, eta Brasilgo Elizaren ordezkari legez* doazela jakitea.

Dom Helder Cámara

Otoizlari taldeak

Erligio alorrean,* udaberriko loreen gisara,* edozein koretako mugimenduak ugaltzen ikusi ditugu azken urteetan. Askorentzat bitxikeria hutsa baino ez badira ere, ezin uka, mugimendu hauk* fenomeno serioago baten fruitu bezala agertzen zaizkigula, eta, aspaldixen sekularitze oldeak* gure mundu hau alde batetik besteraino astindu duen une honetan, pentsakizun aski* sortzen dutela.

Mugimendu bat ukituko dut hemen, sakontasunik baduelakoan, eta aipaturiko fenomenoaren azalpen bat datekeelakoan.* Nork ez du entzun *otoizlari taldeetat*, izpirituzko esperientzien bilatzea bizitzako eginkizunik printzipalena egin dutenen talde horietaz? Hain zuzen, erdiko Europan batik* bat, eta Frantzia ere bai, talde hauk egundainoko* indarrez ari dira zabaltzen. Mugimendu honen alderdi interesgarria, azalekoa bada ere, zera dateke, elizetatik edo "gogo* ihardun" etxeetatik kanpora atera dela. Inor ez da harritzen, kale ertzetan,* Unibertsitateko barnebidetan* eta elkar hizketa akademikoetan izpirituzko gaiez mintzatzen entzuteaz. Liburu dendetako erakustokietan beti ikusten ditugu "izpiritu" gaia erabiltzen duten liburuak. I. Lásalle, K. von Dürkheim, K. Tillmann eta beste zenbait autore ezagun gero eta gehiago ugaltzen ari dira irakurleen artean. Otoizlari taldeok beren esperientziatarako eskolak edo biltokiak noranahi zabaltzen ari dira. Gutienekoa da, beren saiotearako, ekialdeko* mistikoen sistemaren bat —yoga dela, nahiz beste izenekoren bat dela— metodutzat hartzen badute. Jakin ere ez dakit, talde hauk osatzen dituztenak, katoliko, kristau bederen,* erligiodun ala erligiogabeak ote diren. Zer axola? Honelako edo antzeko oldeak errazegi jotzen ditugu arinkeriatzat, edo geure kritikaren galbahe hestutik eralgi nahi izaten ditugu, batik bat eliz esturturetatik kanpo gertatzen direla ikusten badugu. Dena den, interesgarri deritzat* mugimendu berri honi, eskapismo edo itzurpen* karga alde batera utzirik, gaurko gizonaren egoeraren muinera bete betean jotzen baitu. Nola ez hauteman* jarrera* horretan, nora doan ez dakien izakiaren deihadar larria? Zeren, izpirituzko baloreak eta humanismoa bera baztertu dituen zibilizazio tekniko materialistaren erdian, bere izatearen betiko sustraietara*

jotzean aurkituko baitu gizonak, itotzeko zorian dagoen bere salbabidea.

Gogoragarria da, Tillmann autoreak, orain dela zenbait urte, bere "Die Führung zur Meditation" liburuan egiten duen arrazoiaketa, gizona esperientzia horretara bultzatu nahiz. Izan ere, dio berak, esperientzia horrek lagunduko baitu gizona bere egiazko izate izpirituala aurkitzen, zibilizazio berrian sartu zenetik mila estalkipean itorik gelditu den barneko izatea, hallegia.* Kanpotik datozkion mila erasok* automata bihurtu dute gizona: alderdi guztietatik, itsaso amorratua legez,* barnera sartu beharrean datorkio mundua, bere baitan* dituen ahalmenak kanpora erakarri nahiz bezala, bere berezkoa duena ahantz eraziz, dohain berezienak zeharo endurtzen* edo korapilatzen dizkiolarik. Kanpoko zirimolek* barneko denduntasuna* galerazi diote; eta bakea, atsedena, patxada, barnetasuna eta misterio- eta transkendentziarako irekitasuna ematen dituen zelai jori* eta ugaria bat batean desertu bilakatu* da. Gizonak ez daki non datzan* bere nortasuna. Izpirituzko bizitza, sakontasuna, giza izateari tinkotasuna eskaintzen dion oro* koloka daduka. Ez da bere heldutasunera iritxi.* Kanpotikako haizeek barreiatu* dute. Axalkeria arinenaz eta hutsenaz markatua gelditu da. Bere nortasuna ezin aurkitu duelarik, beste inori argi egiteko herabe,* itsu eta sorgor delarik, Azken Finaren sena* galdu du: horrelako gizakiarentzat Absolutuak, Jainkoak, ez du zentzurik.

Tillmann-en arrazoiaketa honetatik ez dabil urruti, gaurgaurkoa eta aski* ezaguna den Fromm pentsalaria, zera diotenean: Erakundeak* eta makinak direla gaur bizi direnak, gizona haien esklabu delarik, jabe izan beharrean. Gizonak ez du beregan sinestapenik, ez politikan, ez filosofian, ez erligioan, ez maitasunean. Bere identitatearen aztarna* galdu du. Himeretzigarren mendeak Jainkoa hil bazuen, gurean gizona bera da hil dena.

Ikuspegi ilunegia? Agian* bai. Baina, hala izanik ere, ezin uka, bizi garen zibilizazioak sortu duen erauntsi* ikaragarriaren eragin makurra. Hau guztiau errealitatearen azalpena den ala ez, historizaleek eta soziologoek esan bezate. Geure aldetik, haserako* taldeetara itzulirik, puntu bat erantsi nahi genioke esandakoari, hots,* gizon horiek, izpirituzko bilatzaile izanik, ba dutela esatekorik erligioaren iraupenean sinesten dugunontzat. Eta ez litzateke garrantzi ttipienekoa, beren exenplu soilez adierazten digutena: erligio arazoa barne esperientzian datzala, batik bat Absolutuaren deiari erantzun bat ematean. Une larri honetan Elizak bizi dituen problemak estrukturazkoak direla pentsatzen dutenei, komenigarri litzateke gauza ximple hori oiroteraztea. Izan ere, Elizan sortu diren kezka, tirabira, burruka, kontserbadore eta progresisten arteko gorabeherak, ba dirudi, talde horiek ahantz erazi dizkigutela, premiazkoena, lehenbiziko eta sakonena, hots, erligio arazoa, norberaren bihotz barnean gertatzen dela adieraziz.

Egileak:

Jose A. AGIRRE

Joanes GOIA

bezate, **beie**
dio, **deutso**
dizkigute, **deuskuez**

dizkio, **deutsoz**
genioke, **geunskio**
zalzkigu, **jakuz**

SANTIAGO AMANN Y ALEGRIA, S. A.

ALTZAIRU BEREZIAK

"Bellota" eta beste marka bikainak

Telefonoak: 411735 - 411746

Agirre kalea, 30

Bilbo-11